

Tižan

o skautech a jiné zvířeně

- Psát pohledy a dopisy je super a děti to zbožňují, neodpírejte jim to... ☺ čím více, tím lépe!

Poštovní adresa tábora

jméno a příjmení účastníka
tábor 27. odd. Jižní kříž
pošta Černošín
349 58

Dobrý den, nazdar, ahoj!

Nové číslo časopisu vydáváme záměrně ještě dostatečně před táborem, tak aby všechny nejasnosti rodičů byly objasněny a byl dostatečný čas se popat na schůzkách.

Opravdu se o Vaše děti staráme ve volném čase, spousta z nás má již zaměstnání a někteří i vlastní rodinu, buďte proto, prosím, shovívaví. Děkujeme. Těším se na společné zážitky celé léto s Vámi všemi.

Daniela Krupičková - DANČA

T mínus ...

aneb hrubý přehled o základních činnostech spjatých s přípravou a konáním tábora. Časová osa je přílohou časopisu:D

Ač to na první pohled nemusí tak vypadat, všechny činnosti spojené s přípravou a provozem tábora si zajišťujeme sami. Nemáme žádné externisty na vaření v kuchyni, na výkopové práce ani hlídání dětí.

Níže jsem se pokusil sepsat v časové posloupnosti základní činnosti, které musí před táborem proběhnout a za které má vždy konkrétní osoba zodpovědnost.

Důležité k pochopení náročnosti je i to, že většina úkolů jsou dlouhodobého charakteru a k jejich splnění je zapotřebí opravdu velká spousta času. Neodvážím se ani odhadnout, kolik stovek hodin na tom společně s ostatními vedoucími strávíme.

Uvedený počet dní (T:) vyjadřuje čas, od kdy je záhodno na daném úkolu začít pracovat, aby se vše stihlo bez zbytečných nervů.

Co se týká potřebného času k tvorbě programu, můžete si to sami vyzkoušet. Níže je zadání pro 90 minutový program. Pusťte si stopky a můžete vymýšlet. Dalších 300 hodin činností si už dovedeme sami :)

Vymyšlený program spolu se spotřebovaným časem nám můžete poslat na oddílový email jizni.kriz@seznam.cz :) Děkujeme.

-Čerw-

Příběh obyčejného dne

Všude okolo nás jsou osoby, které mají potřebu ukazovat a zveřejňovat své úspěchy ("množství zvednutých kilogramů, uběhnutých kilometrů, ..."), prvenství, dobrou náladu. Společnost si to tak přeje – ať chceme nebo ne. I nám dělá dobře, když vidáme a slyšíme o úspěšných věcech našich přátel. Stejnou měrou bychom ale měli mluvit a zveřejňovat naše starosti, problémy, obavy. Má to stejnou váhu, jen opačného směru.

Třeba nás zaslechne osoba, která naší smutnou náladu dokáže obratem zlepšit. Přitom ani nemusí tušit, že ta drobnost, za kterou ji pokládá, má pro náš život v současné situaci neskutečnou sílu.

To je vše. Několik vět, které leckomu ani nemusí dávat smysl. A jak to vypadá třeba v mém případě?

V rámci nezávazné konverzace jsem hovořil o "nové" klubovně na Skvrňanech. Třeba že dotyčná osoba věděla o našem již ročním marném snažení o umístění Domečku, čas plynul dál. Mezi řečí jsem

prohodil, že nám opět nevyšla žádost o pronájem pozemku a že se nyní chystáme podat na ÚMO víc žádostí najednou. Nově zkusíme kontaktovat přímo i některé vlastníky parcel, mezi nimi třeba knížete Lobkowicze. Pak od dotyčné osoby následoval minutový telefonát, během následujících 20 minut přichází SMS se zněním: „Ma to domluveny, symbolicke najemne, udrzba pozemku, louka s rybnickem mezi kriticema a skvrnanama. Jaky bude dalsi postup?“

Následoval druhý telefonát, další den proběhlo osobní setkání a na závěr podaná ruka s jasným sdělením: „Tento pozemek je nyní váš.“

Pouhých 26 hodin od začátku do konce tohoto příběhu. Na začátku to byla neskutečná souhra náhod a na konci je vypůjčený pozemek knížete Lobkowicze pro naši novou klubovnu a to v docházkové vzdálenosti stejné jako z Plaské na Senečák.

Od dubna se můžeme společně realizovat na zvelebení několik let zpustlého kusu země, kterému můžeme vdechnout skautskou romantiku podle našeho nejlepšího vědomí a svědomí :).

Čw

CO BYLO...

Výprava na srub v Třemešné

7. -8. 1. 2017

Měli jsme sraz v 6:45 na hl.n. v Plzni. Jelo nás 9 – Já, Šmoula, Bárt, Drak, Eli, Pája, Kuklič, Danča a Čerw. Do Třemešné jsme dojeli v cca 8:30. Na srub se pak šlo v lese. Asi po hodině cesty vidíme srub. Tam nás

přivítal Čerw a Danča, kteří tam spali od pátku. Hodili jsme batohy nahoru, kde jsme spali. Danča nás zaúkolovala: „Čerw se mnou budou ve srubu vařit čaj, Bárt, Šmoula a Adam půjdou pro vodu s Kukličem a Pája a Eli zametou půdu a uklidí ve srubu“. A za chvíli Čerw: „Jo a kluci, potom naštěpejte dřevo na kamna“. Když se úkoly splnily, vydali jsme se na kostel svaté Apoleny. Cestou bylo vidět pár bobřích hrází. Když jsme došli ke kostelu, tak jsme si dali přestávku. Prohlédli jsme si tu zříceninu a šli jsme směr srub. Kuklič byl ve srubu cca před dvanácti lety. Tenkrát ten svah nebyl tak zarostlý jako teď. Eli, Pája a Drak se svezli ze Svahu. Zjistili, že svah není upravený. Došli jsme ke srubu a já, Bárt, Šmoula a Kuklič jsme šli ten svah zhutnit. Ostatním se nechtělo. Vzali jsme si s sebou boby, abychom to projezdili. V 18:00 přijdeme do srubu a tam voní čaj. A Danča: „Kluci, vodu!“ Tak jsme načerpali vodu, a když přijdeme do srubu, musím si vybalit. Po večeri jsme s chutí hráli Bang!

V 8:45 jsme vstali a najednou ve srubu je dým. V kamnech se ucpal komín. Čerw vyklopil okno a byl z toho komín. Za půl hodiny jsme došli naštípat dříví a donést vodu. K snídani byla vánočka. Po snídani Danča odjela. Po chvílce šli všichni bobovat na svah. Vybobovali jsme se a Čerw vařil oběd. Najedli jsme se a začali balit. Bárt s vedoucíma šli na zastávku až za chvíli. Já se Šmoulou jsme vedli ostatní. Na zastávce bylo společné foto. Na srub i z něj se 2x přestupovalo. Po 1. Přestupu v Boru zapomněl Šmoula boby. Já se ho zeptám: „Kde máš boby?“ Šmoula šel do 1. vlaku a v tu chvíli přinesla paní štíplístková ty boby. Šmoula se lekl a já: „To jsi se lek co?“ A Šmoula: „No ani ne.“ Všichni se smáli. Bárt se smál svým novým smíchem. Cestu jsme si užili a výpravu taky.

-Adam -

Výprava na hasičskou zbrojnicí

Dne 25. února jsme se sešli před hasičskou zbrojnicí. A tam to všechno začalo... Nejdřív jsme si šli odložit tašky a pak jsme prošli celou hasičskou zbrojnicí. Byli jsme nahoře a shora jsme sklouzli dolů z bezvadné tyče, která vedla přímo

k hasičským autům. Byla obrovská a měla v sobě spousta věcí, např. hasicí přístroj. Když jsme vycházeli, nezapomněli jsme se vyfotit u starého hasičského vozu, který ještě táhli koně. Poté jsme šli do Glóbusu nakoupit oběd. Kluci: chleba a hořčice, Holky: burty a párky. Následovně jsme šli a šli lesem, až jsme došli na určené místo, kde jsme si dali oběd. A po obědě začali řešit, kdo kolik komu dá peněz... Řešili jsme to dlouhou dobu. No, a pak Pája s Dejfmem slaňovali a my ostatní jsme se učili pracovat s vlaječkami. Nakonec jsme si zahráli hru a šlo se zpátky.

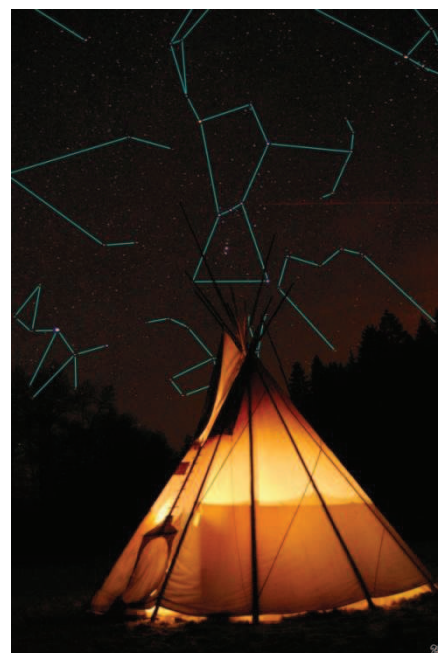
Výprava se mi moc líbila. ☺

- Rusalka -

TEEPÉE

Po několika letech se konala opět "tradiční" akce zimní teepee na sněhu. Kupodivu jsme se velice rychle dohodli na termínu v ucházejícím počtu účastníků. Dokonce pro velký zájem byla akce místo v sobotu zahájena už v pátek.

Pro usnadnění přesunu byla zvolena doprava autmo, takže jsme dorazili včas a ještě za světla stihli rozbít tábor. I přes to, že v Plzni už po sněhu dávno nebylo ani památky, tak na louce ho bylo ještě až dost. Kromě toho také dost bobků od ovcí, což se vše před stavbou muselo uklidit.

Vzhledem k tomu, že jsme se domluvili tak nějak na jídle každý své, tak měl každý i něco pro ostatní. Z toho vyplynulo, že hlavní náplň akce bude všechno sníst.

V pátek jsme jeli ve čtyřech, takže jsme se do teepee krásně vešli, najedli se a šli spát. Bylo zhruba pod nulou, ale nikdo jsme nijak výrazně nemrzli. Ráno jsme pokračovali v jídelním plánu a čekali na Rikiho, který měl dorazit v sobotu vlakem.

Kolem sobotního poledne jsme slyšeli dětské hlasy a tak jsem šla na průzkum a na louce byly dvě holky. Zeptala jsem se, kde mají rodiče, načež mi odpověděly, že vzadu u sauny. Pojala jsem podezření, že jsou z našeho oddílu, když ví, kde je sauna, ale protože děti od nás moc neznám, tak jsem rychle zalezla dovnitř, aby se na ně šel někdo podívat. Vylezl Čerw a jen slyším dětský hlásek: "Ahoj Čerwe." Bylo to jasné. Nějaké naše děti. To už jsme vylezli všichni a šli se podívat dozadu k sauně, kde byli i rodiče. Takže jsme si chvíli povídali. Rodinka pak jela domů. Přijel Riky a přeci jen jsme se vydali na procházku, kterou nám zpestřovala morseovka, kterou jsme po cestě nacházeli. Očividně jsme šli tedy proti směru, ale zprávu jsme přeci jen vyluštili. Byla zábava hádat, co tam bude.

Večer se hrálo na kytaru, zpívalo a jedlo. A v neděli hurá zabalit a domů.

Noc s Andersenem

31. 3. - 1. 4. 2017

V pátek dne 31.3.2017 jsme se potkali na Plaské ulici. Když jsme došli do klubovny, měli jsme si vyndat blok a psací potřeby. Byl tam připraven program o H.Ch. Andersenovi. Rozdělili jsme se do skupinek a měli jsme za úkol vymyslet vlastní pohádku a nakreslit k ní obrázek. Potom jsme měli večeri. Peťan se smál a tak tam přišel Notes. Tygr řekl Peťanovi: „Zajdi si s tím smíchem k doktorovi, máš ho jak pískátko pro psy.“ A notes dodal: „Pozor ať se ti neodklopí hlava jako víčko od Jupíka. Nemáš místo mozku plastovou kostku?“ Amazonka přišla s nápadem: „Budeme mu říkat Petka.“ A Notes: „Né, budeme mu říkat Plastík.“ Všichni souhlasili a po celou noc mu říkali Plastík. Ale jenom ze srandy. Potom následovala hra, kde jsme pomocí šifer měli najít Myšpulína a kdo ho odnesl. Já a Eli jsme měli jít poslední, aby se nám nikdo neztratil. Všichni uhodli, že ten kdo odnesl Myšpulína, byl Notes. Potom co jsme splnili hru, tak jsme šli dovnitř. Udělali jsme si hygienu a vlčata se světluškama šli spát. Já, Eli a vedoucí jsme hráli novou karetní hru Cuttherope. Hra byla dobrá. Notes mě s Eli půjčil milostný dopis na ráno. Já a Eli jsme před spaním a potmě hráli ten dopis. Potom jsme šli spát. Spalo se dobře.

Ráno se všichni vzbudili půl hodiny před budíčkem. Eli a já jsme světlušky učili milostný dopis. Nasnídali jsme se, dali si krosny nebo batohy ven. Venku jsme hráli krátké buldoky. Dali jsme si nástup, rozdali paměťáky a šli na Plaskou. Tam noc s Andersenem skončila.

-Adam-

Poznámka redakce: Milostný dopis je karetní hra.

Jarní výprava do Tachova

24 - 27.3.2017

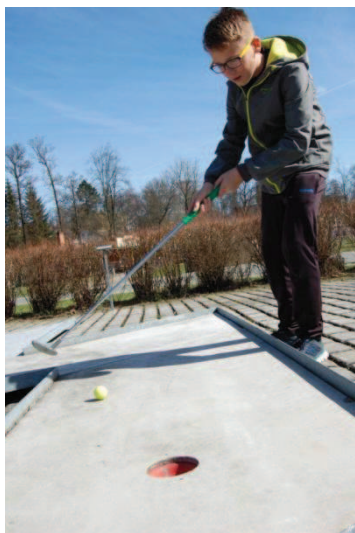
Účastníci: Pája, Eli, Háňa, Freddy, Miki, Drak, Šmoula, Dejť, Adam, Casy, Zajda, Muchomůrka, Mřamka, Užofka, Lvíče, Kačka, Kačaba, Šája, Králíček, Zajda, Skunk, Kuba, Peťan, Apač, Filip, Čerw, Zoro, Lasi a další.

Výprava začala v pátek jako obvykle na nádraží. Když jsme dorazili, tak jsme šli po silnici do klubovny. Snědli jsme si večeři a zatím, co se vlčata a světlušky učili jak sbalit batoh, skauti šli na nákup do Tesca. Tohle byla také první výprava, které se účastnil dvouměsíční pes Zoro. Patří Malé Danče a má v oblibě kousání lidí nebo

bot. Když se skauti vrátili, dohodlo se, kdo kde spí. Já spal na gauči. Kehehehe.

Další den jsme se nasnídali, oškrábali brambory a šli do muzea. Skauti si dali rozstřel v uzlech. Vlčata světlušky a se zatím rozdělili do dvojic. Každý skaut měl

jednu dvojici. Potom jsme dostali papír a měli jsme úkoly v muzeu. Já jsem byl první (díky Šáje a Králíčkovi) a Drak, který nás sledoval, byl díky tomu druhý. Potom šli skauti na procházku, která končila návštěvou rozpadlého kláštera.

V neděli jsme udělali ovocný salát. Pak šli skauti do tachovského zámku, zatímco vlčata a světlušky hráli minigolf. Potom skauti šli hrát minigolf a vlčata a světlušky šli do klubovny. Potom jsme se najedli a sbalili. Výprava skončila 26. 3. 2017 na nádraží.

Je jedno, jestli je pes z množírny. Na chuti to nepoznáš.

-Freddy-

Rádcovský kurz

Naším oddílem jsme byli vysláni na rádcovský kurz RK Intro. V klasické sestavě roverů já (Fík), Filip Rytíř a Bárt. Celkem jsme jeli na dva víkendy.

I. víkend 3. -5. března Radnice.

Ze začátku jsme nevěděli co od toho očekávat a jak to bude vypadat. Bylo tam 15 skautů a také budoucích rádců, sešli se tam skauti z 5 oddílů z celé Plzně. Ve vedení RK Intra bylo 7 lidí Lůďa, Sníža, Pif, Táhle, Jitka, Ohnivák a Luky. Sice Jitka a Ohnivák se zúčastnili jen prvního víkendu a Luky jen na druhém, ale i tak nás hodně naučili. Během dne jsme se školili, hráli hry a zase školili a hráli a občas místo hry bylo jídlo. A co jsme se učili? Jak být rádci, jak zlepšit bezpečnost a jaké hry kdy volit. Večer jsme šli městem až ke kostelu na kopci a cestou jsme si vyprávěli příběh Jiřího Navrátila. Když jsme vrátili, v klubovně byla připravená čajovna a tam jsme probírali naši historii ve skautu. Na konci víkendu jsme zhodnotili naše zážitky.

II. víkend 31. března až 2. dubna Sušice.

Byl další pátek a nás čekal druhý víkend, který nás měl připravit na náš úkol být rádce. Hned na začátku nám bylo sděleno, že během kurzu se stanou zranění a mi by jsme je měli umět vyřešit a postarat se o zraněné. Všichni jsme tento úkol splnili a někdo dokonce víckrát, jak jinak než kluci z Jižního Kříže si to splnili dvakrát až na mě, bylo totiž málo zraněných. Asi nikdy nezapomeneme, jak jsme šli přes celé město pro žebřík, protože jak jinak než Bárt a jeho balistická křivka hodila můj míč do okapu. Druhý den nás čekalo milé i nemilé překvapení. Přijel Kuklič a museli jsme psát test, každý si to milé a nemilé překvapení může brát jak chce, ale pro nás milé překvapení bylo, že přijel Kuklič. V tom testu bylo to, co jsme se za dva víkendy měli naučit a dopadli docela dobře. Toho večera jsme koukali na první český film o skautech. A poslední den jsme si museli ústně obhájit to, co jsme napsali do testu. Všechno jsme splnili a tak můžeme být hrdí rádci. Pro tyto víkendy platilo: Jižní kříž nenechává žádné zbytky, a nikdy nenechte Bárta něco házet.

-Fík-

Dobývačka

Výprava se konala 8.4. – 9.4.2017. V 7:45 jsme měli sraz na hl. vlakovém nádraží. Zúčastnili se: Bárt, Fík, Rytíř, Háňa, Anežka, Eli, Dejř, Adam, Drak, Fredy, Peko, Kuklič, Čerw a Malá Danča a samozřejmě já (Pája). Vlákem jsme jeli jen s Pekym. Očekávala jsem tu chvíli, kdy přijde pan nebo paní štiplístková a Dejř řekne: „My jsme s Pekym.“ Ale našťěstí se to nestalo.

Když jsme dorazili do cíle, měla jsem ohromnou radost z toho kopce. Ale nebyl zas tak hroznej. Na Vlčtejně jsme si sundali krosny a měli jsme 5 min na to se porozhlédnout. Hned jsme museli jít k té plechové boudě a na zemi ležel kus kartonu a na něm bylo napsáno Hospoda u dvou sviní. Po té, co jsme se rozkoukali, nám dali šifru, no spíš hádanku. Pak roveři připravili něco jako ve stylu hod do dálky až na to, že jsme nesměli přehodit klacík. Pikaná byla hned potom, co nás to přestalo bavit. No a nějak když jsme hráli ty hry, tak přijel Kuklič, Čerw a Malá Danča.

Příprava na oběd. Řeknu to jednoduše. Dřevo, málo jídla. Jelikož vedoucí věděli, že jsme si napsali málo trenčanů, které jsme měli mít i k večeři, tak vzali rýži a z té jsme měli mít k večeři rizoto. Tak jsme dodělali i ten zbytek trenčanů. Dopapli. Během odpočinku, jsem si našla šneka, pak Dejfa a pak ostatní. A tak vznikla naše šnečí farma. Když tak nějak skončil náš jakoby odpočinek, tak jsme se rozdělili do skupin a podle toho si vzali náradí. No trvalo to asi 2h a 30min, ale dalo by se říci, že z lesa jsme udělali pole. Jelikož jsme velmi šikovní, tak jsme ztratili sekeru. Možná tam doteď leží. A během toho jsme si doplňovali naši šnečí farmu.

Potom jsme se podívali, kde budeme spát. My skautky, jsme spaly vevnitř s roverama, kteří spali pod plachtou a my ve stanu. Skauti spali venku. Pak jsme šli pro stany. My skautky, jsme dostaly největší, protože jsme tam spaly tři. Když jsme měly skoro postavený stan, tak jsme zjistili, že Adam a Dejfa mají náš stan a my jejich, takže jsme to museli složit a vyměnit.

Po ubydlení jsme začali chystat tak nějak večeři, rizoto. A

najednou....přijelo....autíčko!!! V autíčku byli Anežky rodiče a přijeli si pro Háňu. Rik i tam zůstal s námi. No Háňa nám pomohla s večeří, ale nic z toho neměla. Tak když jsme dopapali, hráli jsme večerní schovávanou. Když jsme to dohráli, tak jsme šli nahoru do hradu a tam nás Kuklič všechny pasoval a taky jsme si připili kofolou na zítřejší boj a šli spát.

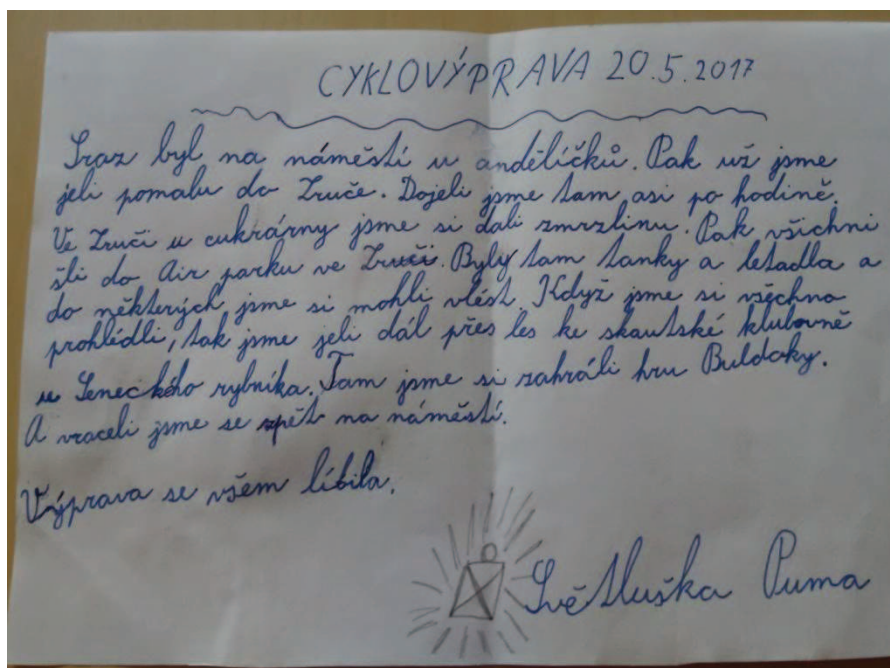
Ráno k snídani byla vánočka do dvojice. No a pak si každý připravoval nějakou disciplínu pro vlčata a světlušky. Ale byl tu zádrhel, nevěděli jsme, že přijdou tak brzy. Vlčata a Světlušky si odložili a hned potom byl nástup a odevzdávali se papírky a také se říkalo o našich stanovištích a když to splnili, dostali buď papírek život nebo papírák. Kromě Adamovo stanoviště, ten rozdával sušenky. Když to všichni měli splněné, my jsme si šli sbalit stany. Pak započal 1.boj.

Byl oběd, byly buřty. Byl odpolední odpočinek a mě v hospodě U dvou sviní zase opět ruply brýle. No po odpočinku se vlčata a světlušky rozdělily po čtyřech. Kde byla Eli, chtěli být dvě skupiny. U

nás nikdo a kde samozřejmě byla Háňa, chtěli být všichni. Pak započal 2.boj, 3.boj, 4.boj a pak jsme pomalu museli jít. Udělali jsme nástup a ještě vedoucí nechali kolovat kofolu, co nám zbyla. Mě Malá Danča poslala pro toaleták a řekla, že si ho mám nechat. Dorazili jsme na nádraží v 17:58h.

PS: Ta věta s tím toaletákem je velmi důležitá.

-Pája-

Anketa z tábora 2016

Na loňském táboře proběhla v rámci závěrečného ohně anketa, které se zúčastnilo 41 respondentů. V rámci objektivitly měli všichni zavřené oči a souhlas s daným výrokiem dávali najevo zvednutím ruky. Výsledky ankety přibližuje následující tabulka.

		[-]	[%]
Kdo má rád noční hlídku?		24	58,5
Kdo se bál na hlídce?		14	34,1
Komu chutnalo jídlo?		39	95,1
Kdo byl spokojen se sortimentem kantýny?		30	73,2
Osobního volna jsem měl	málo.	16	39,0
	dostatek.	23	56,1
	až příliš.	2	4,9
Kdo chodil rád do sauny?		33	80,5
Program byl dostatečně poučný, dobrodružný...		29	70,7
Štval mě spolubydlicí.		6	14,6
Kdo rád sloužil v kuchyni?		9	22,0
Vedoucí jsou	hodní	24	58,5
	přísní ale spravedliví	8	19,5
	krutí	3	7,3
Se svým příbuzenstvem (členy teamu) jsem byl spokojen.		18	43,9
Nejlepší táborová vychytávka/stavba	trouba	12	29,3
	saloon	8	19,5
	banka	6	14,6
	houpací židle	5	12,2
	piano	4	9,8
	kruhy	3	7,3
Komu se stýskalo?		16	39,0
Kdo by byl raději doma než na táboře?		3	7,3
Kdo by chtěl tábor na tři týdny?		18	43,9
Mám na táboře dost kamarádů?		39	95,1
Kdo chce jet na tábor i příští rok?		39	95,1
Pilný návrh na otázku z pléna:			
Kdo chce, aby Kuklič méně prděl?		19	46,3

Výsledky obdobných průzkumů by měly vést k zamyšlení a poučení. Proto jsme se zamysleli a poučili se.

-Kuklič-

Jak jsem připravoval 1. jarní výpravu

Stejně jako každé ráno vyjde slunce a každý týden se koná skautská schůzka, tak i každý měsíc se koná oddílová výprava. Někdy jednodenní, jindy víkendová. S dalšími skautskými oddíly, nebo jen s částí našeho. Závody nebo soutěže. Variant je hodně, příprava těchto akcí je ale hodně podobná. Já bych teď napsal pár řádek ohledně mé přípravy První jarní výpravy do Tachova.

Termín výpravy

- se vymýšlí s ohledem na časové možnosti vedoucích, na státní svátky a případné pevně dané skautské závody. O víkendu 25.-27.11.2016 jsme měli výjezdní zasedání oddílové rady, kde se mimo jiné stanovily i termíny všech akcí až do tábora, tedy i této výpravy.

Garant výpravy

- je osoba, která má zájem danou akci připravit a nese odpovědnost na její uskutečnění. Většinou je znám ihned po stanovení termínu akce. Má za úkol zajistit ubytování, stravu, program. Tyto činnosti většinou dělá ve spolupráci s ostatními členy oddílu.

Cena výpravy

- se musí určit s dostatečným časovým předstihem a s ohledem na plánovaný program. Základní položky jsou: ubytování - v rozmezí 25-80Kč za osobu a noc; strava - přibližně 70Kč na osobu a den; jízdné - pro vlak v dosahu západních Čech okolo 80Kč za osobu a jednu cestu; program – prohlídky a návštěvy kulturních míst, zajímavosti v okolí, rukodělky, hry; rezerva.

Informační letáček

- obsahuje ty nejdůležitější údaje: termín, cenu a kontakt na garanta akce. Informace jsou zveřejněné nejdéle 14 dní před samotnou akcí. Jsou distribuovány v papírové podobě na schůzkách, pomocí emailové konference pro rodiče a v kalendáři na našem oddílovém webu.

Připravit tuto výpravu jsem bral jako výzvu. Jde o jedinou akci až do tábora, kdy bude pohromadě celý oddíl od pátku do neděle a budeme spát na klubovně.

Prvně jsem se zaměřil na místo. Už delší dobu jsem měl v hlavě jako cíl výpravy Stříbro. Tam jsem ale nenašel žádné skauty, u kterých bychom mohli být ubytováni. Jako druhý cíl jsem měl Tachov. V létě jsem tam náhodou strávil víkend na arboristických závodech a zjistil, že jde o pěkné město. Podařilo se mi sehnat kontakt na vedoucí tachovského oddílu, prověřil termín a klubovnu zarezervoval. Nyní jsem se mohl zaměřit na program víkendu. V prvé řadě jsem prozkoumal turistickou mapu, abych zjistil zajímavosti ve městě a okolí. Zaujalo mi Muzeum Českého lesa, nedaleká rozhledna Na vysoké, Tachovský zámek a Minigolf.

Začal jsem s prověřením Muzea. Pro školy mají připravené úžasné programy na celé dopoledne, kdy si děti například mohou vyzkoušet práci archiváře – projdou asi osm stanovišť a na každém z nich si vyzkouší nějakou konkrétní činnost pracovníka muzea. Nakonec jsem se s paní ředitelkou dohodl na samoobslužném programu. Každá skupinka čítající skauta a dva malé (světluška, vlče) dostala dva listy s veršovanými otázkami a odpovědi hledaly při procházení jednotlivých expozic. Výsledkem byla vyplněná tajenka, ve které bylo uvedeno místo v muzeu, kde na nás čekal poklad - recept na tradiční Františkánský koláč. Minigolfové hřiště bývá otevřené až od dubna, přesto se mi povedlo s majitelem domluvit půjčení herních sad. Posledním placeným programem byla prohlídka zámecké expozice určená pro skauty. Nyní jsem už znal všechny potřebné údaje pro stanovení ceny výpravy. Ohledně dalších programů jsem se dohodl s ostatními členy vedení oddílu. Mezi nimi bylo například jak si správně zabalit batoh na výpravu + nastavení batohových popruhů, jak se dá pomáhat přírodě a jak jí pomáhat v návaznosti na publikaci od Záchrané stanice živočichů v Plzni, skauti měli připravené pokračování skautské tematiky z lednové výpravy na Třemešné. Zbývaly už jen drobnosti pro proložení vzdělávacího programu v podobě her a kytary. Udána byla také tvorba jídelníčku s požadavkem na to, aby se skauti co nejvíce podíleli na přípravě jídel a mohli tak zdokonalovat své dovednosti v tomto směru (a na táboře byli ještě více samostatní než doposud).

Měsíc před výpravou jsem musel připravit informační letáček s potřebnými informacemi, vytisknout a rozdat na schůzkách. Zároveň dát info na webové stránky a poslat info-email rodičům.

V úterý před výpravou jsem musel zakoupit jízdenky na vlak pro cestu tam i zpět. Při skupinové jízdě nad šest osob se musí nahlásit cesta včetně konkrétního vlakového spojení 72 hodin předem. Rovnou jsem tedy zakoupil i jízdenku zpět.

Ve středu jsem potvrdil tachovským skautům náš definitivní počet a čas příjezdu.

V pátek jsme se potkali s ostatními členy oddílu na plzeňském vlakovém nádraží, vybral jsem od všech peníze a mohli jsme vyrazit. Co se dělo na výpravě se určitě dočtete v jiném článku.

V neděli nás čekalo uklizení celé skautské základny, zaplacení za ubytování, rozdání pamětních lístků, určení, kdo sepíše zápis do Jižana a cesta domů. S ohledem na současnou povinnost kupování hromadné jízdenky v předstihu mi potěšilo, že průvodčí z vlaku Planá – Plzeň mi zavolal, ujistil se, že opravdu jedeme a zarezervoval nám celou třetinu soupravy.

Na nádraží už nezbývá nic jiného, než se rozloučit s ostatními, pokusit se rodičům udat zbytky oblečení, ke kterému se nikdo s dětmi nehlásí a jít domů.

Tak zase příště ;-)

-Čerw-

Čekatelky – vzdělávání dospělých

Tak jsem se rozhodla! Místo ještě je, tak já se tedy přihlásím. Je tomu již rok, co jsem se odhodlala a přihlásila se na čekatelský kurz Brdské lesní školy. Kurz, při kterém si lze zvýšit kvalifikaci pro práci s dětmi. Plna očekávání jsem doufala, že na mě opravdu zbude místo, neboť takové kurzy jsou často hned plné. A ono jo. Loňský podzim přišly instrukce, termíny, domácí úkoly... Splnění domácích úkolů mi prošlo tak nějak v pohodě, i když natočit o sobě video byl velký zážitek.

S odhodláním jsem se před prvním víkendem pustila do příprav, ono skautské kurzy jsou často velmi záluďné, navíc byl to můj první a očekávat se musí všechno. Takže bylo třeba si hned k příjezdu vše připravit, myslela jsem i na verzi, že očekávané přespání vůbec nemusí být tam, kde jsem si myslela atd... pro jistotu tedy balím jen to nejnnutnější na 2 noci a do malého baťůžku raději KPZku, léky, věci na rozdělání ohně, čelovku... Celé to bylo o to zábavnější, že se jedná o lednový víkend a předpověď hlásí v noci až -18°C. No snad nebudeme přenocovat venku :D. Po příjezdu do Hořovic nalézám školu, kde byla základna vcelku bezproblémově, vítá nás školník! Ten nám ovšem jen odemkne a vyčkáme příchodu instruktorů.

Celý víkend čekám zradu. Nejdříve jsme rozděleni do družin, máme si vymyslet pokřiky a ráno být připraveni na nástup.. Pokřik instruktorů je natolik bojový, že se nenecháme zahanbit a náš pokřik je taktéž dost důrazný! Celou sobotu probíhají poměrně zajímavé přednášky. A k večeru to přijde! Před sedmou hodinou je náhle vyhlášeno: " Vezměte si, co uznáte za vhodné a která skupina bude připravena dříve, jde první." Přichází shon a rychlé oblékání, krátká porada kdo co bere. Jsme vysláni s malou svačinou, s plánkem s úkoly psanými převážně v morseovce do chladu -15°C a tmy jako v ranci:)

Naštěstí znalce na morseovku máme s sebou: úkoly plníme cestou poměrně obstojně. Škoda, že nás nenapadlo vzít si metr jako skupinu před námi. Když se trochu ztratíme, člověk by řekl, že si všechno najde na mobilu, hmm v takové zimě fakt ne!:) Mobil je pomalejší, jak šnek a mě mrzne ruka i v rukavicích jako blázen. No holt si poradíme i bez telefonu. Cestu najdeme, podaří se nám rozdělat oheň i změřit výšku posedu. Dotrmácíme se asi po 3 hodinách v mrazu, ti co podcenili oblečení značně promrzlí zpět na základnu. Hurá! Zhodnocení a další přenášky proběhnou v neděli.

Druhý víkend proběhl podstatně klidněji, o to více v duchu testů. Zase se více seznámíme s instruktory a předáme si zkušenosti mezi sebou.

No a poslední víkend již proběhl zcela ve zkouškovém duchu. Bylo to náročné, bohužel se i vyhazovalo. Holt není to zadarmo, ale vyšlo to! Slavnostně jsme dostali dekret a odznak na místní radnici. Celkově nevídaný zážitek. Spousta nových kamarádů, extrémní zážitky, parádní akce a dobrá věc nakonec. Ponaučení zní: Když chcete, JDE TO!

-Danča-

ZAMYŠLENÍ – Petr vůdce oddílu

(Ne)profesionální vedení

Vážení příznivci skautingu, tento článek je určen zejména pro ty, kteří neznají zákulisí oddílu a kteří mají někdy pocit, že ne vše klapne podle jejich představ. Máte někdy pocit, že čekáte na odpověď moc dlouho? Nebo pocit, že akce není perfektně připravená? Že věnujeme tomu či onomu malou pozornost? Že ne vše vyjde podle plánu a podobně, že se někdy naše snažení podobá chaosu? Věřte, že chyba je zejména v těch představách. Vyjmenuji pár bodů, které je třeba si uvědomit.

My nejsme profesionálové v pravém slova smyslu, nikdo z nás za činnost nedostává žádnou odměnu a vykonáváme vše ve volném čase, kterého se nám občas nedostává a tím pádem se nám občas stane, že něco nedokážeme zvládnout na 100%, i když se o to ze všech sil snažíme.

Neposkytujeme službu. Když jdete do restaurace, platíte za službu a očekáváte, že vše bude v pořádku, platíte za jídlo, nápoje, obsluhu. Když jedete do hotelu, platíte za ubytování a očekáváte, že vám ho někdo zajistí. Ne tak u nás. My jsme oddíl, dospělí, velcí, malí, všichni dohromady jeden oddíl. Když někam jedeme a vybíráme peníze, není to poplatek někomu, že se bude starat o děti, zajišťovat jim ubytování, zábavu, servis. My se pouze skládáme na společnou jízdenku, jídlo, nějaké to vybavení. Je přirozené, že starší pomáhají mladším a proto to může vypadat, že akce pořádá vedení pro děti, ale není to tak, akci pořádá oddíl jako celek.

Je nás hodně. Jak dospělých, tak řadových členů. U dospělých se může stát, že něco řeknete jednomu a pak se divíte, že druhý to neví. Je to tím, že se střídáme podle časových možností. Stává se pak takové to typické „vždyť sem to říkal tomu a tomu“. A navíc ne každý dospělý (bohužel) zná všechny děti.

Na závěr bych chtěl jen všechny ujistit, že se opravdu snažíme a doufáme, že to většina ocení.

-Petr-

T minus ...

T: 38 odevzdání účetnictví, vypracování závěrečné zprávy, zhodnocení tábora, požadavky a nápady pro tábor 2018

T: 16 končí tábor - na louce po nás zbude jen poskládaná hromada cihel z kuchyňských kamen, nic víc

odvoz veškerého materiálu do Plzně, roztřídění a uložení do skladu

T: 15 bourá se veškeré táborové vybavení, odvoz věcí (stanové podsady, postele) do skladu v Černošíně

T: 14 bourají se všechny táborové stavby kromě kuchyně, stanů a teepee

T: 3 tento den jsou všechny zásadní stavby pro chod tábora postavené, začíná táborová hra a běžný táborový program, dokončují se drobné stavby jako sauna, hřiště, ..

T: 2 stavba teepee, vztyčení stožáru, vykopání ohniště, stavba druhé latríny, stavba programových a nářadových hangárů, večer zapalujeme slavnostní zahajovací oheň

T: 1 začíná tábor - na louce je z větší části shrabané seno, stojí kuchyně a ostatní materiál je přikrytý plachtou

příjezd táborníků na táborovou louku, stavba stanů (rozměření a vytyčení tvaru tábora, smontování podsady, nandání igelitové podlahy, postelí a plachty, závěrečné vyšponování plachty), zabydlení táborových účastníků, stavba kamen + zařizování kuchyně

T: -2 velký nákup do kuchyně - základ celého táborového jídelničku

T: -4 hrabání sena, vysekávání okrajů louky, stavba kuchyňských kamen, kopání vsakovací jímky

T: -5 stavba kuchyně, stavba latríny, hrabání sena

T: -6 nakládání materiálu na Senečáku (2 auta s velkým přívěsem, několik osobních aut), nakládání materiálu v Černošíně (6 jízdy pro podsady, postele a další materiál), přenášení přivezeného materiálu přes brod, přenášení dřevěných kulatin na stavbu kuchyně přes potok, stavba kuchyně, kopání latrín, hrabání sena

T: -7 stavěcí výprava - táborová louka je úplně prázdná, tráva posekaná ale neshrabaná odjezd na stavěčku (děti)

T: -9 zajištění vleků a aut pro přepravu táborového materiálu

T: -11 sekání táborové louky - vlastní sekačkou, vlastními silami

T: -12 příprava věcí na Senečáku, balení skladů

T: -30 kontrola odevzdaných přihlášek a plateb za tábor, nákupy spotřebního a programového materiálu

T: -41 vlastnoruční výroba nových stanových podsad, oprava latrín

T: -47 nahlášení tábora na obec, nahlášení tábora na ústředí Junáka, vyžádání povolení od Povodí Vltavy, nahlášení na Odbor životního prostředí

T: -91 programové schůzky, vymýšlení harmonogramu tábora

T: 120 rezervování přívěsného vozíku

T: -122 rozdělení táborových funkcí (vedoucí a zástupce tábora, zdravotník, hospodář, vedoucí programu, vedoucí celotáborové hry)

T: -273 vymýšlení námětů celotáborové hry

Zadání:

Vymyslet hru pro 15 dětí ve věku 7-11 let (což je pouze část táborového osazenstva), částečně pohybová, podporující spolupráci ve skupince, blízké okolí táborové louky.

Celková délka 1h 30min (max 20 min pravidla, max 20 min vyhodnocení)

Požadavky na vybavení: vypsát všechny potřebné věci pro zahájení a průběh hry (případně popsat jejich výrobu)

Požadavek na prostor: louka, les

Počet osob k zajištění průběhu programu: ...

Sepsání pravidel:

Jak vyhodnotit:

Časový harmonogram:

Co je potřeba vytýčit, přinést, schovat před začátkem hry (před začátkem vysvětlování pravidel):